

прѣдѣлява подлога ученикъ, скоро опрѣдѣлява
сказуемо-то научва, уроцы-тъ допълнява ска-
зуемо-то научва, а си опрѣдѣлява уроцы-тъ.
Нѣкой пжть употрѣбляватъ рѣчи само за *изясненіе*.
Цариградъ, столица-та, има изрядно мѣстополо-
женіе.

Подлогъ-тъ, прилогъ-тъ и сказуемо-то се на-
ричатъ *опрѣдѣлени*, ако иматъ опрѣдѣленія или
допълненія, а *неопрѣдѣлени*, ако нѣматъ. Сжщи-тъ
се думатъ *сложни*, ако иматъ два или повече
подлога, сказуемы или прилозы, а *прости*, ако
нѣматъ освенъ единъ.

Прѣдложенія-та биватъ *главны*, ако отъ тѣхъ
завысватъ други-тъ, *приставени*, ако завысватъ
отъ главно-то и допълнятъ значеніе-то на нѣкоя
неговъ часть, а *вмѣтнжти*, кои-то и ако се из-
върлятъ, главна-та мысль не се поврѣжда, н. п.
безумный человекъ се хвали, чи знае всичко. Въ
Цариградъ, пише братъ ми, станжло холера.

Прѣдложеніе-то се нарича *пълно*, ако има и
три-тъ главны части, а *непълно*, ако нѣкоя отъ
главны-тъ части се разумѣва изъ вѣтъ, кое-то
често се случаватъ тамъ, гдѣ-то лесно се разумѣва,
н. п. Гдѣ е Петъръ? — Отиде на черковъ; оледе!